

senere Paragraf, skal jeg tillade mig at bemærke, at de lokale Myndigheder, som jeg har staaet i Forbindelse med, saavel hvad Post- som Telegrafvæsenet angaar, alle ere af den Mening, at den skal være ved Holsted By og ikke ved Stationen. Nu siger man: Der er en stor Del af Befolkningen, der ønsker den ved Stationen. Ja, det kan nok være, det vil man altid kunne træffe; men det kan nok være, at der ogsaa er god Grund til at blive ved Holsted By. Hvad der vil være det Rigtige, kan jeg ikke sige i dette Dieblif, jeg veed ikke, om det vil være muligt eller rimeligt at faae Expeditionen flyttet ud til Stationen, men jeg tror det ikke. Med Hensyn til Afstæffelse af Bladhold paa Statens Dampstibe og Dampfærger, da er det virkelig mig ganske ligegyldigt, om der holdes Blade der, om det sker af Dampstibens almindelige Kasse, eller om det er Restauratøren, der betaler Bladholdet. Jeg har ikke Noget imod, at de undværes, jeg finder dem ogsaa ufornødne. Naar imidlertid den ærede Ordfører siger, at man holder Blade for at de skulle rose Ministeriet, da er det ikke Tilfældet (Afbrydelse). Ja, det kan være, at nogle Blade rose Ministeriet; men jeg skal tilbyde det ærede Medlem privat at meddele ham, at der ogsaa ligger gode Venstreblade. (Ordføreren: Ere Venstreblade gode?) Jeg beder om Forladelse, jeg maa nok udtrykke mig noget anderledes. Jeg vil blot sige: Venstreblade; men jeg gif ud fra, at alle Venstreblade vare gode i det ærede Medlems Dine, men jeg indlader mig ikke paa en Kritik af det. Som sagt, jeg skal privat underrette det ærede Medlem om, at der ogsaa ligger den Slags Blade. Jeg kan erindre et bestemt Tilfælde — fra Færgen paa Lillebelt — men derom skal jeg privat være til Tjeneste for den ærede Ordfører, det er ikke værd at komme ind paa det her. Hvad Sæpsten til Bornholm angaar, har det altid været et Spørgsmaal, som har frembudt levende Interesse. Der er jo ogsaa foreslaaet en ikke ringe Forhøielse i Ar. Jeg veed meget vel, at Dnsterne altid gaa ud paa at faae Natfart paa Bornholm, og jeg antager ogsaa, at det nok vil lykkes; thi Bornholm pleier altid at opnaa Alt, hvad det ønsker i postal Hensende. Selv om de have mange Dnster, har jeg hidtil ikke oplevet, at man ikke Alle kunde enes om at føie Bornholm. Bornholm og særlig de bornholmste Rigsdagsmænd sige nemlig: De Herrer maa hufte paa, at vi have ingen Jernbaner der, derfor skulle vi have alt Andet i størst mulig Maalestof. Jeg antager, som sagt, at det maa gaa i Orden; i alt Fald er jeg sikker paa, at vi ikke faae No, før vi komme i Or-

den med Bornholm. Under Nr. 16 i Betænkningen (se Tillæg B., Sp. 907—8) er der Tale om Samraad om Tilveiebringelse af en Forbindelse mellem Jernbanetelegrafstationerne og Statens Telegrafstationer. Den Ting er under Overveielse og vil formodentlig kunne ordnes paa en mere tilfredsstillende Maade, end det nu for Dieblifket er Tilfældet. — Saa er der Landpostbudenes Lønningsforhold, og jeg kan tilføie deres Beslædningsforhold. Det er ogsaa et Spørgsmaal, som er fremdraget fra forskjellige Sider. Jeg kan ogsaa gjerne sige tillige deres Alderdomsforjærgelsesforhold, det hører ogsaa med. Væde Medlemmer, der erindre Forhandlingerne om den forrige Postlov, ville vide, at der er givet bestemte Ydelser til Landpostbudene, forsaavidt de dannede en Forening, og mig bekjendt er der ogsaa forhandlet med Bestyrelsen for Landpostbudenes Forening derom. Der er derefter dannet forskjellige Foreninger, og den Ting er vist i Begreb med at forme sig paa tilfredsstillende Maade. Jeg antager, at vi nok komme igjennem dermed. En anden Ting er deres Beslædningsforhold. Landpostbudene ønske i alle Maader at være under samme Vilkaar som Postbudene i Byerne, men det vil ikke godt være muligt. Hidtil have nemlig Landpostbudene haft en vis Aktord med Postvæsenet, og Forholdet kan ikke godt ordnes paa anden Maade. Det vil jo erindres, at i Byerne have Postbudene en vis bestemt Arbejdstid, eller som alle Andre en vis bestemt Funktion, og den kan gøres ens for alle. Det ligger i Sagens Natur, at for Landpostbudene maa Forholdet blive noget anderledes. Postgangen maa der være af en meget forskjellig Vængde og som Følge deraf ogsaa af forskjellig Varighed; derfor har man valgt i Reglen at give Betaling for det Antal Mil, der gaas eller kjøres, undtagelsesvis ogsaa at give Betaling pr. Time. Jeg tror, at man er nødt til at holde paa dette Forhold, som ogsaa maa erkjendes at være det rette. Om man kan komme til en Omordning, skal jeg ikke kunne sige Noget om. Jeg erkjender for Resten, at disse Folk efterhaanden ere gaaede over til at blive faste Statsfunktionærer, og jo fastere man kan knytte dem til Postvæsenets Tjeneste og til Staten, desto bedre for Postvæsenet og for dem selv. Jeg skal derfor stadig have Opmærksomheden henvendt paa dette Punkt, og jeg vil ogsaa være tilbøielig til, hvis det kan ske paa en overkommelig Maade, for Statens Regning at gaa ind paa at betale Klæde dragten for de Vedkommende. Jeg tror ikke, det gaar an at uniformere dem som Postbudene i Byerne; men man kunde vel nok